

444. Gothicus Viengs. De institutione Successione

44/56040

380|44|56040(6)

99 x

10

DISPUTATIONIS XVI

DE INTESTATI
SUCCESSIONE.

Ex Lib. 6. C. à Tit. 54. ad finem ejusdem libri
desumptæ

DECADES QVINQUE.

Quas Presidio

D. Dionysii Gothofredi IC.

& Antecessoris in illustri Argentoratensis Aca-
demia Clarissimi Præceptoris sui
colendi

Discutiendas exhibet loco & tempore consuetis

Heinricus à VVallenrodt Prutenus.

ARGENTORATI

Excudebat Antonius Bertramus.

Anno M. D. XCVI,

32B

Magnifico, Nobilissimoque
Viro, Dn. JOHANNI Rauter/ Illustrissimi Prusiax
Ducis summo aulae Præsidi, Consiliarioq;
primario ac intimo, &c.

Domino Patrino & cognato meo ut plu-
rimūm venerando.

Hanc de Intestati successione disputationem or-
dinarij exercitij gratiā à me congestam

Δῶρον quamvis ἀδωρον
in debitæ tamen observantiae monimen-
& grati animi significationem

Dedicans consecransq;
Argentorato in patriam mitto

Heinricus à VVallenrodt,

38/44/56 040(6)

1770
annum Heinrichi anno 1770
anno 1770

Continuatio.

TRACTATUM successionis testamentariæ recto nunc
ordine ejus quæ ab intestato defertur, & propriè le-
gitima justaq; dicitur a) sublequitur discussio.

a) l. legitimam. 8. ff. de petit. hæred. l. 3. §. 2. ff. pro socio.
l. 89. ff. de R. I. Propriè autem hæc successio dicitur legitima;
quod principaliter sola legi constitutione naturaliter
approbatâ sine ulla testatoris voluntate nobis obvenit,
l. 1. §. non querimus o ff. si quis omisca caus. testam. l.
2. §. 4. ff. de suis & legit. hær.

POSITIO I.

Successioni ab intestato locus antè nō est, quāmcau-
sa est ati defecérit, a) Itaq; ea definitur hæc editatis
extra casum ultimæ voluntatis acquisitio. b)

a) §. cum autem. 7. Inst. de hær. quæ ab int. def. §. proximus 6. Inst. de leg. agn. success. l. 89 ff. de R. I. b) Vult.
lib. 1. Inrisp. Rom. c. 74. arg. l. ult. ff. de suis & leg. hær.

II.

Estq; duplex: Naturalis, quæ sit jure cognationis
seu sanguinis, & Civilis, quæ non jure cognationis aut
proximitatis nobis competit, sed juris Civilis titulum
aliquem habet.

Vult. d. loco.

III.

Naturalis triplex est, Descendentium, Ascenden-
tium & Collateralium.

Novell. 118. in pr.

IV.

Inter has PRIMVS & potior ordo Descendentium
est seu liberorū, quibus ex naturæ simul & parentū vo-

A topri-
tit. 54.

De suis &
legitimis
liberis &

to primariò & naturali mortalitatis ordinè hæreditas competit, a) Quare & Primaria hæc successio dicitur. b)

- a) §. 1. *Inst. de hæred. quæ ab int. defer.* Nov. 118. c. 1.
b) *Vult. d. loco.*

v.

Nullum h̄ic sexus, ætatis, conditionis aut suitatis habetur discriminē, sed sive sui sint, sive emancipati, a) sive masculi sive foeminae, b) sive nati, sive nascituri, c) sive clerici sive seculares, d) æqualiter ad successionem Ascendentium vocantur, & quidem primò liberi primi gradus.

a) auth. in successionē. C. h. t. Nov. 118. c. 1. ibi, nulla introducenda differentia, b) d. Nov. 118. c. 1. l. maximum vitium. 4. C. de liber. p. reterit. l. 1. C. famil. Ercisc. l. 17. C. de collat. d. auth. in successionē C. h. t. §. 15. & 16. *Inst. de hæred. quæ ab int.* c) §. & licet, & *Inst. d. tit. d.* l. 34. & 56. §. hoc etiam cognitum. C. de Episc. & Cleric. Nov. 5. c. 5. auth. ingressi. C. de SS. Eccles. Excipiendos quidam putant Franciscanos seu fratres Minores, per Clem. exivi. §. cupientes vers. quia igitur. de V. S. Graß. in §. successionē ab intestato. q. 8 n. 1. Angel. in §. intestatorum, in fi. *Inst. de hæred. quæ ab intest.* Dissent. Guil. Ranchinus in tr. success. ab intest. §. 7. n. 10. qui religiosos indiferenter ad parentum successionē non admittendos ait, quod ii habeantur pro mortuis, ut super hoc allegat Guil. Benedictū in repet. c. Raynūtius in vers. in eodē testamēto relinquens p. 2. n. 112. & 126. & Masuer. qui censet nec Papam religiosō jus succedēdi dare posse in tit. de success. & ult. volunt. vers. item per consuetudinem.

Quod

Vl.

Quod & ad nepotes neptesve & infra hos ulteriores extenditur, ut & hi a vo suo unā cum filiis defuncti succedant: & quidem filii in capita & secundūm personarum numerum, nepotes verò jure representationis, quod in hoc ordine in infinitū procedit, in stirpes, a) idq; si & e solo cum filiis defuncti a vo succedant. b)

a) l. 2. & 3.C. h. t. Dicitur autem representatio successio liberorum posterioris gradus in locum portionem q; suo- rum, ita tamen, ut plures habeantur pro uno. l. coh. credi, §. ult. ff. de vulg. substit. l. cum quis. §. Sejam ff. de legat. 3.l. 2. §. si duo l. 7 ff. de collat. honor. Successio in capita fieri dicitur, quando hæreditas tot in partes æqualiter dividitur, quot sunt ejusdem gradus personæ. In stirpes verò contrà cùm in defuncti locum omnes liberi ejus succedunt. l. 2 & 3.C. h. t. §. cum filius. 6. & §. si. Inst. de hæred que ab intest. d. Nov. 118. c. 1. vers. sic tamen. Althus Iurisp. Ro. lib. 1. c. 22. b) d. §. cum filius. 6. & §. si. Inst. de hæred. que ab int. def. l. 2. C. h. t.

VII.

Ita tamen nepotes neptesve aut ulteriores cum filiis defuncti succedunt, si nemo eos in gradu antecedat, id est, si parens eorum tempore mortis avi jam deceperit. Nam liberis primi gradus existentibus, horum liberi, si qui sunt, unā cum iis ad successionem non admittuntur, sed liberi primi gradus ulteriores excludent. Hic namq; regula cōmunis de successionibus locum habet, quod is qui prior sit gradu, alium excludat. Itaque nepotes patre eorum adhuc superflite non succedunt, a) ut nec patre abstinentे hæreditate. b.)

a) Schneid. Inst. de hær. ab int. in 1. ord. succed. de succ. fil.

nati & legit. simul. n. 3. b) Treutler. vol. 2. disp. 16. d. r.
lit. G. arg. l. 6. C. de legit. hær. l. fi. C. unde liberi. Cujac.
lib. 4. obf. cap. 6.

VIII.

Et hæc in natis ex eodem matrimonio obtinent,
Si verò diversarum nuptiarum liberi sint, si communi
parenti æqualiter, diversis separatim succedunt, quili-
bet parenti suo. a) Ideoque Consanguinei ὥμοωτροι
in bonis paternis pariter succedunt, in maternis quili-
bet matri suæ, E contrario uterini ὥμομητροι in bonis
maternis pariter, in paternis quilibet patri suo, Nisi pa-
tum de unione prolium intervenerit,

a) l. 3. 4. 5. C. de secund. nupt. Nov. 22. c. 29. b) Gail. 2.
obf. 125. & 126.

IX.

Quæ de successione liberorum dicta sunt, quam-
vis de natis ex justo matrimonio accipienda sunt, tamē
eadem in legitimatis per subsequens matrimonium
quin obtineant, asserere non dubitamus. a) Per omnia
enim verè legitimis hi equiparantur, & omnia iusta na-
turalium & legitimorum nanciscuntur. b) Neque re-
fert, quod ante legitimationem pater legitimè natos
habuerit, aut quod matrimonium intermedium cele-
bratum, c) aut in articulo mortis contractum fuerit, d)
aut etiam instrumenta dotalia defuerint. e)

a) l. cum quis. 10. C. de natural. liber. c. tanta & ibi Dd.
ex. qui fil. sint leg. §. sui autem 2. vers. nec non eos. Inst.
de hæred. qua ab intest. Nov. 76. c. 2. Mysing. cent. 5.
obf. 42. b) d. Nov. 76. c. 2. Dd. communiter in d. c. tan-
ta. c) Nov. 89. c. 8. gl. in d. c. tanta, qui fil. ex. sint le-
git. arg. l. 20. ff. soluto matrimo. l. 36. 41. ff. de jure dot.
d) Cano-

d) Canonista in d. c. tanta. Abbas c. 2. ex. de conjug. lepros. Gail. 2. obs. 141. n. 8. VVesenbec. §. fi. n. 3. Inst. de nupt. e) VVesenb. d. §. fi. n. 3. & hanc sententiam consu- fendo defendit Schurff. cent. i. cons. 1. Covarr. de sponsai. p. 1. c. 8. §. 2. n. 8.

X.

Aliud est in legitimatis per rescriptum Principis: hi enim non nisi aliis liberis natura legitimis non existentibus, a) & tantum patri non reliquis cognatis suc- cedunt. b) Idem in legitimatis per oblationem curiae statuendum videtur. c)

a) Nov. 89. c. 1. autb. item sine liberis. C de natur. liber. Gail. 2. obs. 142. n. 12. b) Althus. lib. Iurisp. Ro. 1. c. 22. c) arg. l. s. C. t. d. Nov. 89. c. 4. l. pen. C. de adopt. §. sed ho- die Inst. eod.

XI.

Adoptivi parentibus adoptivis quamdiu in ad- optantis familia & potestate sunt, cum reliquis liberis naturalibus & legitimis exclusis adoptivi patris parentibus, a) soli tamen patri adoptivo non etiam cognatis ut nec uxori eius. b) Emancipati nec pa- tri adoptivo, c) nisi ab ascendentefuerint adoptati & e- mancipatio naturali patre mortuo facta sit. d)

a) §. sed ea omnia. 14. Inst. h. t. l. pen. §. sed ne articu- lum C. de adopt. §. sed hodie. 2. Inst. ead. l. s. C. h. t. Ol- dendorp. claf. s. act. s. b) l. 10. §. sed siquidem. & ibi gl. ff. de adopt. Schneid. ad §. sed hodie n. 9. Inst. de adopt. In feudis hi nullo modo succedunt. §. adoptivus si de feud. def. contentio sit int. dom. & agn. vasal. 2. lib. F. tit. 26. c) d. l. pen. §. sin autem per emancipationem. C. de adopt.

ad

ad naturalem namq; patrem revertuntur. d) *d. l. pen.*
Schneid. d. §. sed hodie n. 1. & Myns. n. 2. Inst. de adopt.

XII.

Arrogati patri arrogatori non tantum in iis bonis quæ ad ipsum transtulerunt, sed etiam in aliis ipsius arrogantis propriis omnibus succedunt. a) Qui si fuerint emācipati cum causæ cognitione, tunc sua saltem bona emancipato restituuntur. Si verò sine causæ cognitione, tūm præter bona propria translata in arrogatorem quartam bonorum arrogatoris ex condicione legis D. Pii petere possunt. b)

a) *l. pen. §. fi. C. de adopt. §. 3. Inst. eod.* b) *l. 8. §. si quis impubes ff. de inoff. testam. l. si arrogator. ff. de adopt. §. 3. Inst. eod. Schneid. Inst. h. in 1. ord. succed. de success. legitimor. n. 14. & seqq. In feudis hi similiter ut adoptati non succedunt, nisi ab Imp. ita admissa fuerit arrogatio, ut etiam in feudo succederent, Bald. in d. §. adoptivus. 2. F. 26. aut feudum cù conditione datum fuerit, arg. tit. 48. de feudo non hab. propr. feudi natur. lib. 2. F. Sonsbec. p. 9. de F. n. 63. aut consuetudine seu statuto diversum sit introductum. Alvarot. add d. §. adoptivus. si de feudo def. 2. F. 26. Sonsbec. d. p. 9. n. 64. Schneid. in tr. F. p. 6. n. 21.*

XIII.

Diversum est in naturalibus tantum: hi enim legitimis extantibus patri aut paterni generis parentibus ut & cognatis prorsus non succedunt, a) Non extantibus autem legitimis neque uxore legitimâ, patri in sextantem hoc est, in duas uncias cum matre partendas succedunt, b) Si verò liberi naturales ex diversis concubinis quas quis habuit, fuerint procreati, omni successionis beneficio iis poliantur. c) Matri tamen ut & ascen-

& ascendentibus per lineam maternā etiam unā cum liberis naturalegitimis quin naturales succedant nihil obstat, idq; ex SC. Orficiano, d) adeò, ut si mater reliquie ascēdentes per testamentum eos indignè exclūdere voluerint, querela in officio de jure ipsis non de-
negetur, e)

a) l. si in pr. C. de natur. liber. Nov. 89. c. 12. §. si quis autem.
b) Alimentata tamen eis parentes præbere coguntur. d. Nov.
89. c. 1. §. b.) d. Nov. 89. c. 12. §. igitur. 2. c.) d. Nov. 89. c. 12.
§. si vero effusa s. Cum enim concubinatus (qui est jure
Civili permisus) l. 3. §. 1. ff. de concubin. ibi, quia concubi-
natus per leges nomen assumit, extra legis pænam est)
quam proximè accedat ad matrimonium, to. tit. ff. de con-
cub. l. Divi s. cum ll. seqq. C. de natur. liber. l. in liber. c. 24.
ff. de ritu nupt. l. item 49. §. parviss. delegat. 3. & legi-
tim & copulatus uxori alias constantem matrimonio super-
inducere nō possit, sic nec leges plures unā concubinas per-
mittunt, l. un. C. de concubin. sed à successione tam liberos
quam matres propter odiū turpis concupiscentiae arcent.
d. Nov. 89. c. 12. §. si veð effusa s. d) l. si qua illustris. pe. ver.
si autem C. ad SC. Orfician. §. novissime. pen. Inst. eod. l.
Modestinus 8. ff. unde cognati. e) l. 29 ff. de inoffic. testam.
gl. in. d. l. si qua illustris. pen. vers. cum legitimis. & ibi
D. d. communiter. C. ad SC. Orfician. gl. in §. tam autem.
Inst. de inoffic. testam Schneld. ad §. non autem n. 4. Inst.
eod. Forster. de suc. ab intest. lib. 2. de succeſ. fil. nat. conclus.
2. pag. 15.

XIV.

Spurii patri neutiquam a) matri vero ut & ascen-
dentibus per maternam lineā unā cū aliis legitimè
natis rectè succedunt, b) nisi mater sit persona illustris,
*Ad SC. Or
ficianum
Tit. 56.*

B quæ

quæ alios liberos ex justis nuptiis suscepitos habeat. c)

a) Est enim is incertus, l. si spurius & ff. unde cognati. Itaq;
parrem habere spuri non intelliguntur. §. pen. Inst. de
nupt. At multo minus conjunctis per paternam lineam
aut ascendentibus succedunt: alii tamen à talibus æquum
est. l. 2. ff. unde cog. b) d. l. si qua illustris. pen. in fi. C. ad SC.
Orsi. d. §. novissimè. pe. Inst. cod. d. l. 2. l. 4. & 8. ff. unde cogn.
l. 1. §. 2. ff. ad SC. Tertull. & Orsic. §. vulgo quæstos. Instit.
desucces. cognat. Gail. 2. obf. 88. n. 20. & 2. obf. 115. n. 11. in fi.
Cuja. obf. lib. 5. cap. 6. c) d. t. pen. in pr. C. h. t. Cum itaq; inju-
riosum & infame sit mulieri illustri spuri os esse, major in
ea observatio castitatis quam in plebeja requiritur. Quò
n. nobilior, eo castior mulier esse debet. d. l. si qua illustris.
pen. in med. & ibi Dn. Præc. Gothofr. C. h. t.

XK.

Hinc quæstio oritur, anne filiæ spuriæ dos à patre
debeatur? Et de I. Canonico deberi putamus.

per ea quæ tradit Nicol. Eberhardi in Topic. lega. in loco
ab aliamentis ad dotem. n. 4. & Gail. 2. obf. 88.

XVI.

Nati ex damnato & incestuoso coitu nec patri nec
matri, multoque minus reliquis cognatis succedunt.
Imò & de I. civili alimenta iis negantur, a) Quod tamè
de æquitate Canonica mitigatum esse nonnulli con-
tendunt. b)

a) Nov. 74. c. fi. Nov. 89. c. fi. auth. ex complexu. C. de in-
cest. nupt. b) per c. cum haberet. s. ex. de eo qui dux. in
matr. quam poll. per adult.

XVII.

Hæc tenus de successione primaria. Sequitur secun-
daria, quæ est vel a scendentium vel collateralium. Pri-
mum

mùm autem de ascendentium successione videamus.

XVIII.

SECUNDUS succedendi ab intestato ordo est ascen- *Ad Sena-*
dēntium, a) i. parentum, qui turbato mortalitatis or- *tusconsul-*
dine b) ratione cōmiserationis ad successionem libe- *rum Ter-*
rorum suorū vocantur, & quidem secundūm gradus *tullianm.*
prærogativam. *Tit. 55.*

a) auth. defuncto C. ad SC. Tertull. Nov. 118.c.2. b) Innam
et si 15 ff. de inoff. testam. l. si. C. de instit. & substitut. Se-
cundūm naturam enim est, ut hæreditas descendat po-
tius quam ascendat.

XIX.

Neq; in hoc ordine sexus aut patriæ potestatis ha-
betur differentia, sed qui ejusdem gradus sunt, & equali-
liter ad successionē veniunt, Diversi verò gradus si qui
sunt, prior gradu remotiorem excludit, a) Nullum e-
nim hic repræsentationis jus habet locum. b)

a) auth. post fratres fratrumq; C. de legit. hæred. b). d.
Nov 118.c. 2.d.auth. defuncto C.h.t. Nam est contrana-
turam, ut avis repræsentet patrē, suum filium, tamquam
ab eo genitus.

Primūm itaq; pater & mater soli exclusis avis pa-
terno & materno succedunt, in tantum ut mortuā ma-
tre pater avum maternum etiam quoad bona quæ ex
lineamaterna pervenerunt, & vice versâ mortuo patre
mater avum paternum etiam quoad paterna bona ex-
cludat.

gl. cōmuniter approbata in d. auth. defuncto. verb. gra-
dus. & d. Nov. 118.c. 2. verb. proximi Schneid. Inst. h. de sec.
ord. succed. n. 20. & 21.

Quam

XXI.

Quamvis enim olim in successione liberorum pater preferebatur matri, a) hodie tamen una cum patre mater equaliter admittitur, b) si soli supersint, & defuncti fratres aut sorores non extiterint. c)

a) l. 2. C. h. t. & l. 2. §. 5. ff. eod. §. 3. Inst. eod. l. 10. ff. de suis & legitim. b) l. ult. §. 1. C. h. t. d. auth. defuncto h. t. & d. Nov. 118. c. 2. c) d. auth. defuncto, & d. Nov. 118. c. 2.

XXII.

Extantibus verò fratribus & soribus defuncto utrinq; conjunctis parentes cum his in capita, cum horum verò filiis propter us repræsentationis in stirpes succidunt: a) uterinos autem & consanguineos fratres unà cum parentibus vel reliquis ascendentibus admittendos non arbitramur. b)

a) d. auth. defuncto, & l. ult. C. h. t. d. Nov. 118. c. 2. Nov. 2.

c. 3. b) d. Nov. 118. c. 2. & d. auth. defuncto VVesemb. in pa-

rat ff. de grad. & affin. n. 15. Conr. Lag. in meth. Iur. p. 2. c.

c. 59. n. 28.

XXIII.

Patre & matre non existentibus alii superiores avus & avia ad successionem admittuntur, a) An autem hi una cum defuncti fratribus aut sororibus utrinq; conjunctis ad successionem admittendi, controvèrtitur. Nos eo casu exclusis avo aviâq; solos fratres sororesve germanos aut horum liberos admittendos censemus.

moti textu in l. in successione. C. de legit. hered. gl. in

d. auth. defuncto per ill. tex. h. t. Nov. 127. c. 1. Lag. d. p. 2.

c. 59. n. 27. in si. Dis. Accurs. & Cyn. in d. auth. defuncto.

Schneid. Inst. h. de sec. ord. succed. n. 25. 26. & 27.

XXIV.

Si plures ascendentis in secundo vel tertio gradu disparis numeri, paris tamen gradus fuerint, æqualiter ad-

bona defuncti admittuntur, divisione facta in stirpes:
non in capita, ita ut linea paternæ pars dimidia, altera
maternæ acquiratur.

d.auth. defuncto. C.h.t.d. Nov. 118. c. 2. Lag. d p. 2. c. 59. n.

28.

XXV.

Pater adoptivus filio suo adoptivo quem mortis
tempore in ipsius potestate habuit, sicut arrogator fi-
lio puberi arrogato successor legitimus est. a) Ei vero
qui ipsius potestatem excessit, heres neutiquam erit b)

a) l. pen. §. 5. C. de adopt. b) §. 2. & 14. Inst. de her. que ab
intest. l. 1. §. 4. ff. unde cogn. l. si ab eo. 11 post pr. C. de leg.
her. d. l. pen. §. 5. C. de adopt. l. si. C. de indicta viduit toll.

XXVI.

Parentes naturales filiis suis legitimatis æquè ut na-
turales & legitimi a) Non legitimatis vero æquè ut hi illi-
lis in duabus unciis pater ejusve ascendentes, mater au-
tem ejusve ascendentibus in solidum succedunt. b)

a) Nov. 89. c. 4 b) d. Nov. 89. c. 13. l. 1. & 2. C. h. t. Sunte-
nimus successiones vicissitudinariae, ita prout quis succedit,
sic & ei succeditur, itemq; à successione repellitur. l. si ab
eo. 11. C. de legit. hered. l. communium rerum. 9. in pr. C. de
natur. liber.

XXVII.

Natis ex incestuoso & damnato coitu, parentes suc-
cessores non sunt, per rationem in proximè præced. po-
sitam.

XXVIII.

Recipiunt tamen ea quæ de successione parentum
dicti sunt, limitationē quandam, ut ii quandoq; à suc-
cessione liberorū arceantur. Repellitur namq; à suc-
cessione mater transiens ad secunda vota nec petens filio
impuberi tutorem a) aut in locum remoti alium pete-
re negligens, b) præsertim vero si mater impuberi filio

B 3 in

in testamento substituta sit. c) Idem obtinet si turpiter
seu luxuriosè vixerit. d)

a) l. omnem 6. C. h.t. b) §. pen. Instit. eod. c) Nov. 22. c.
40. d) gl. in l. mater. C. h. t.

XXIX.

**De bonis
maternis
& mater-
ni generis.** Sic si secūdis nuptiis se parentes funestaverint, libe-
rōrum suorum successores non erunt. a) Et habent hoc
casu parentes solum tantum usumfructum bonorum
ex substantia paterna ad defunctum perventorum, b)
proprietate apud filios, id est, defunctorum fratres remanē-
te, c) sicut & in rebus maternis & aliis ad vēticiis bonis
filii pater quamdiu vivit, usumfr. solum habet. d)

a) Quod de utriusq. sexus parentibus accipiendū. Pēna e-
nim secundarum nuptiarum tam in patre quam matre
locum habent, ut est textus in Nov. 22. c. 23. ibi. Et hæc cō-
munitas mulieris & viri mulcta sit posita. Nov. 127. c. 3. in
fi. b). l. i. C. de bon. matern. c) d. Nov. 22. c. 23. Gail. 2. obs.
98. n. 1. & 3. Hoc sic obtinet, si plures uno extiterint filii,
& si dissidentibus liberis ad secunda vota transierint
parentes, Si enim liberis consentientibus, nō tantum quō
ad usumfr. sed & quō ad proprietatem unā cum reliquis
fratribus sororibus q. succedunt not. Gail. 2. obs. 19. & 20.
d) d. l. i. C. de bon. matern. l. i. & l. 6. C. de bon. qualibet.
Quod tamen de consuetudine hodie non observari tra-
dit Schneid. Inst. de patr. potest. n. 74.

XXX.

**De bonis
quæ liberis
in potesta-
te patris
constitu-
tis &c.
Tit. 60.** Cæterū differentiam quandam juris in successio-
ne ascendentium parit obventio bonorum. In bonis
enim quæ à patre vel aliquo de linea paterna pervene-
runt ad filium solus pater succedit ex clusa matre : Et
cōtrà in quæ sitis à matre vel de linea materna sola ma-
ter ex cluso patre succedit. a) Idem in ascendentibus ul-

terioris gradus obtinet. In bonis vero Castris vesp
q. & aliis adventiciis bonis acquisitis aliunde mater &
pater æqualiter filio defuncto succedunt. b)

a) l. quod scitis. C de bon. que liber. Bart. in auth. itaq.
C. com. de success. Eag. d. p. 2. c. 59. n. 29. Diff. Bald. in d. auth.
defuncto sup. ad Tert. b) d. auth. defuncto. Quo sensu ac-
cipienda est supra. 21. XXXI.

TERTIUS succedendi ab intestato ordo est Colla- De legit-
terarium. Deficientibus enim personis linea recta, de- mis heredi-
scendentibus videlicet & ascendentibus successio in ob-
liqua linea defertur Collateralibus. bns. Tit. 57

auth. cessante C. de legit. hered. Nov. 118. c. 3.

XXXII.

Primum in hoc ordine locum sibi vendicant fratres
forosq; à μορθαλεῖ seu germani, id est, ex utroq; pa-
rente conjuncti: Hi fratribus ex altero tantum latere
conjunctis præferuntur, a) & si soli sint, succedunt in ca-
pita, si etiam fratum fororumve præmortuarum li-
beri extant, cum illis iure representationis, quod tamē
in hoc ordine ulterius non extenditur, in stirpes. b)

a) auth. post fratres autem C. h. t. auth. itaq. C. comm.
de succeß. b) auth. cessante. C. h. t. d. Nov. 118. c. 3.

XXXIII.

Fratribus fororibus vne germanis non existentibus
fratrum fororumve filii soli succedunt; utrum autē hi
in capita an in stirpes succedere debeant, ancipitis juris
est quæstio: Nos Azonis' eorūq; sententiā, qui in capita
divisionē fieri debere asserūt, ut veriorē, & firmiori le-
gum rationumq; præsidio munitam rejectā Accursii
aliorumq; opinione constanter amplectimur, a) idq;
non solum quando fratrū liberi patruo, amitē aut ma-
terterā, sed & si soli sibi in vicem, utpote patruoles, ami-

tinis seu consobrini succedant, procedere statuimus. b)
a) per l.2. §.2. & ibi Dn. Præc. Gothofr. ff. de suis & legitimi-
mis hær. l.1. in ff. si pars hær. pet. l. pen. vers illo procul du-
bio, & l. si. §.3. vers illo etiam observando. C.h.t. §. hoc etiā
4. Inst. de leg. agn. success. Confirmatur hæc sententia consti-
tutione Caroli V. Imp. in des Reichs absehied zu Speyr/
anno 1529. sub tit. Wie Brüder oder Schwesternkinder
jres Vatters Bruder oder Schwestern verlahne Erbs-
schäfts unter sich theilen sollen. Cōcordat cum h. constit.
Ius Saxonici ut est textus artic. 17 Lädrecht lib. 1. Autor
different. jur. Civil. & Saxonici. diff. 28. Schneid. Instit.
h. de 3. ord. suc. n. 29. Ideoq; hanc sententiam potiorem in
foro & judiciis refert Guil. Ranchinus in tr. de suc. ab in-
test. §. 13. n. 16. & naturæ magis amicam ait Bald. in d.
auth. cessante. C.h.t. Hanc item à Parlamento Galliere-
ceptam esse testatur Hottoman. qq. illustr. 14. idq; non so-
lum in allodialibus sed & feudalibus obtinere tradit Zas.
in Epit. F. p. 8 n. 18. Alvorat. in c. un. de success. fratr. n. 4.
Iul. Clar. recept. sentent. lib. 4. §. feudum. q. 75. n. 2. Mozz-
zius de feud. c. 5 n. 78. Myns cent. 2. obs. 94. Dis. Sonsbec. p.
9. de feud. n. 100. & seq. b) auth. post fratres fratrumq; &
ibi Dn. Præc. Gothofr. C.h.t.

XXXIV.

Nepotes fratrum unà cum fratribus aut horum
liberis ad successionem admittendos negamus.

Nov. 118 c. 3. vers. hujusmodi. Guil. Ranchin. in tr. de suc.
ab int. §. 13. n. 17. Sunt enim in quarto gradu, nec habent
jus representationis. XXXV.

Fratribus germanis, eorumq; liberis defientibus
demū admittuntur fratres ἑτέροθαλεῖς, id est, illi qui al-
tero tantum ex parente conjuncti sunt, a) & ita quidē,
ut

ut ὁμοτάρποι consanguinei in paternis, ὁμογένειοι uterini in maternis bonis potiores sint, in reliquis vero à defuncto fratre aliunde quæsitis divisio fiat æqualis. b)

a) d. Nov. 118. c. 3. vers. his autem d. auth. post fratres. C. h.
t. b) l. de emancipatis. 13. §. 2. vers. exceptis h. t. & ibi
Dn. Præce. Gothofr. verb maternis ubi tamen in si notat
hodie hereditatem inter paternos et uterinos æqualiter di-
vidi, ita ut dimidiā partē capiant paterni, alterā uterini.
& gl. in auth. itaq; vers. ex utroq; C. comm. de succēs.
Schneid. Inst. h. de 3. ord. succ. n. 21.

XXXVI.

Fratres legitimi tantum sibi invicem non suc-
cident, nisi ab ascendentibus fuerint adoptati.

l. pen. C. de adopt. Schn. d. loco de succ. fratr. legitim. tan-
tum.

XXXVII.

Porrò naturales tantum fratres qui solùm ex parte
patris sibi invicem conjuncti sunt, sibi neutquam, qui
verò ex parte matris, et amsi alter naturalis, alter le-
gitimus sit, sibi utiq; succedunt. a) Sic Spurii transver-
salibus ex paterna origine minimè, at uterini ὁμογέ-
νειοι ut & cognati matris ad successionem vocantur. b)

a) l. 4 ff. unde cognati. §. vulgo. Inst. de succēs. cognat. b)
l. 2. & d. l. 4 ff. unde cogn.

XXXVIII.

Nati ex incestuoso & nefario coitu, cùm omni pa-
rentum beneficio priventur, quin fratres quoq; ex tali
abominabili complexu suscepit sibi invicem non
succedant, indubitati juris est.

XXXIX.

Cæterum prædictis omnibus deficientibus reliqui
C cognati

cognati gradus ulterioris ex sola gradus prærogativa
vocantur in capita, a) & quidem non ad decimum us-
que gradum tantum sed in infinitum, b) quâmdui de
cognitione constat.

a) Nulla enim hic representationis ratio habetur. §. fin.
Inst. de her. ab int. d. Nov. 118.c. 1. l. 2. §. 2. ff. de suis et legit.
her. b) arg. l. 2. in pr. juncto. §. 1. ff. de suis & legit. §. ce-
serum. & ibi VVesenbec. Inst. de leg. agn. suc. Idem in §. fi.
n. 4. Inst. de suc. cognat. d. Nov. 118.c. 3. verb. omnes dein-
ceps. Gilii. Ranchin. in d. tr. de suc. ab intest. §. 5. n. 3. & 4.
Treutler. vel 2. disp. 16. 8. 5. in fi. Et est magis favorabilis
hac sententia. Cur enim etiam remotoris gradus cogna-
si non essent potius admittendi, quâm fiscus alioqui suc-
cessurus est l. 1. in fi. C. unde vir & uxor. cum simul. Idem in
feudis ac regalibus dignitatibus receptum esse tradunt
Dd. Feudistici passim. Disp. Gail. 2. obs. 150. n. 1. Schn. Inst.
h. d. 3. ord. suc. n. 38. Vult. I. Jurisp. Rom. cap. 74. n. 15. Mys.
en d. §. fi. n. 4. & ibi Angel. Ioh. Fab. & alii Inst. de suc.
cogn. XL.

Commu-
nia de suc-
cessionib.
tit. 58. Non tamen ut cognitionis. itâ quoq; affinitatis jure
succeditur. Hujus namq; jure nulla successio defertur,
a) Ideo privigno vitricus, noverce privignus succellere
legitimus non est, ut nec vice versa, b)
a) l. 7. C. com. de success. b) l. 3. C. eod.

XLI.

Successor itidem non est dominus ancillæ, cum
qua conruberrium habuit, a) ut nec alumnus qui re-
ducavit. b)

a) l. 9. C. h. t. b) l. 10. C. h. t.

XLII.

Advenis peregrinis defunctis non eorum hospites
sed

sed heredes ab eis scripti aut proximi cognati ab interstatu succedunt: Qui si defuerint, talium peregrinorum bona Episcopo illius loci traduntur, ut in pias cauillas erogentur.

auth. omnes peregrini. C.h.t.

XLIII.

Atque tantum de successione naturali, Quia in universum deficiente locum habet Civilis, Eaque est Patronus Conjugis, Consortis & fisci.

Vult. i. Jurisp. Rom. 74. XLIV.

Successio patroni olim erat, cum patronus liberto suo liberos aut parentes non habenti & centum aureos in bonis te inquenti succedebat. a) Quae successio propter sublatum servitutis & sic manumissionis usum hodie cessat.

a) §.3. & ibi Schneid. n.3. Inst. de succ. libert. Cujac. 20.

obs. 34. *XLV.*

Conjuges olim de Iure civili ut & II. 12, Tab. sibi invicem non succedebant, a) quod nulla inter eos consanguinitas aut sanguinis conjunctio esset: propter sumam tamen illam necessitudinem matrimoniam Iure prætorio excluso fisco conjunx superstes ad successionem conjugis defuncti per bonorum possessionem, unde vir & uxor vocatus est. b) Tandem novissimo authoricorum jure, c) in quo multo plus æquitatis est, quam in veteri, d) obtentum est, ut etiam extantibus consanguineis in certa bonorum parte ad successionem defuncti conjugis vocetur. Itaque hodie uxor in opere e) vel indotata, marito divite decedente quartam partem ex bonis mariti cōsequitur, f) si tres vel pauciores reliquerit liberos, si plures, virilem portionem, id est, tātundē ex bonis mariti quantum unus ex liberis consequitur. g)

Principiū autē in hac successione statuta locorū h) &
pačta dotalia, i) spectanda sunt.

a) Quare & de jure communi nec maritus dotem nec uxordonationē propter nuptias lucratur, sed dos re dit ad uxorem & patrē dotantem, l. dos à patre 4.C. soluto matrimonio, & donatio propter nuptias ad maritum. c. ff. ex. de don. inter vir. & uxorem. b) tit. ff & C. unde vir & uxor. c) Nov. 117. c. 5. auth. præterea. C. unde vir & uxor.
(d) Lag. p. 2. c. 59. n. 48. c) Inops censemur relicta uxor, si absq; dote matrimonium fuerit contra dictum, tametsi patrem habet divitem, cuius hereditatem sperat. arg. l. 4. §. 1. ff. de noxal. action. Gail. 2. obs. 82. n. 3. f) ita ut maritus quartam illam hereditatis, aut quod ex statuto uxori debetur, per testamentum nec auferre nec minuere posset. gl. in auth. præterea. verb. una C. unde vir & uxor. V. Vesen. in parat ff. unde vir & uxor. n. 3. Idem obtinet in marito inope, cui quoq; debetur bonorum quarta si uxor dives decedat, secundum d. auth. præterea & ibi gl. vers. dote C. unde vir & uxor Nov. 53. c. 6. vers. etiam hic. Gail. 2. obs. 98. n. 5. Quod si maritus uxorem etiam ex justa causa interficerit, quartam non lucrabitur, l. 10. §. 1. & ibi Duar. ff. sol. matri. l. 4. §. 13. ff. de doli mali & metus ex. l. 38. §. 8. ff. ad l. Iul. de adult. g) ut autem huic successioni locus sit, requiritur, ut sit legitimum matrimonium, & ut non sit divortio solutum l. un. ff. unde vir & uxor. h) arg. l. 9. ff. de just. & jure. i) nisi ea bonis moribus repugnant. arg. t. tit. ff. de pact. dot. Gail. 2. obs. 80. in fi. Treutler vol. 2. disp. 16. 9. 6. lit. C. Vid. de h. ac suc. Schneid. Inst. h. de suc. int. vir & uxor per tot.

Morientे itaq; Decurione intestatō nullis reliqtis hæ- Decurio-
redibus curia , in qua ipse fuerat , ei succedit. a) Sic na- num &c.
viculario corpus naviculariorum b) militi sub legio- Tit. 61.
ne, vexillatione aut cunco militanti, legio, cuneus aut
vexillatio, sub qua militabat, c) Cohortali, id est, officia
li Præsidis provinciæ cohortales ejusdem provinciæ
ipsi succedunt. d) Fabricensi, id est, ei qui versabatur in
publicis fabricis, corpus fabricēsiū, e) Similiter ei qui se
Ecclesiæ aut monasterio alicui devovit, Ecclesia aut mo-
nasterium hæres est. f) Sic consortes liberalitatis Princi-
pis suimet successores sunt justi. g)

a) l. intestatorum. 4. C. de hæred. decurion. b) l. r. C. h. t.
c) l. 2. C. h. t. d) l. 3. C. eod. e) l. fi. C. h. t. f) l. si quis præf-
byter C. de Episc. & Cleric. g) Consortes liberalitatis
principis dicuntur, cum Princeps vel Imp. duobus pluribus.
ve communiter aliquid donavit, ibi uno defuncto sine hæ-
rede alter ei hac in re succedit excluso fisco. l. un. C. si liber.
Imperial. socii sine hærede deceſſ. lib. 10.

XLVII.

In prædictorum omnium defectum ultimo loco
ex l. Iulia Caducaria a) succedit fitcus, b) sed non nisi in-
tra quadriennium bonorum illorum agnitio ab ipso
facta fuerit. c)

a) Quà fuit cantum, ut vacantia bona deficientibus hæ-
redibus aut testamentariis aut legitimis ad fiscum perti-
nerent. l. quidam 96. §. quotiens. 1. ff. de legat. 1. l. ergo. 4.
§. eadem. 17. ff. de fideicom libertatis. b) l. 1. pen. & fi. C
de bon. vacant. lib. 10. c) l. 1. C. de quadrien. præscript. l.
1. §. 2. ff. de jure fisci. l. 6. §. 7. ff. si quis omis. caus. testam.

XLVIII.

Sed et si extiterint hæredes legitimi, fiscus nōnūquā
exclusis illis succedit , aut si ii sint tales qui hereditate

indigni sunt, utpote criminē lēse Majestatis condemnati, a) aut perduellionis, item hæreses b) ut & qui non vindicarunt necem defuncti c) aut etiam si digni, tempore tamen exclusi sunt. d)

a) l. quisquis. G. ad l. Iul. Majest. §. interdum s. Instit. de her. ab intest. gl. i. in l. i. ff. de jure fisci. Schneid. Instit. b. de success. fisci. n. 12. b) c. excommunicamus §. damnati. ex. de hæretic. c) l. i. in pr. ff. de I. fisci. ro. tit. ff. ad SC Syl. lan. l. i. C. de his quibus ut indignis. d) l. i. ff. de success. & dicto. Borch. de grad. pag. 260.

XLIX.

Idem juris olim in bonis damnatorum, præcognatis habebat fiscus, Hodie tamen proximis cognatis ea cedunt, excepto criminē lēse Majestatis.

aut h. bona damnatorum. C. de bon. damnator. An bona damnatorum vel prescriptorum propinquas an fisco adjudicanda sint, vid. Bodin. s. de Repub. c. 8.

L

Numerum claudat hæc positio, si bona defuncti in diversis districtibus sita sunt, immobilia ad cuiusq; territorii, in quo sita sunt, fiscum pertinere, a) Mobilia verò & debita, etiam si in alieno territorio sita, ad fiscum illius territorii, ubi defunctus domicilium habuit, spectare, b)

a) Zaf. lib. i. Conf. 17. n. 5. Borch. de grad. pag. 261. &c.
un. quas sint regalia. n. 67. b) Borch. de pag. 261.

TRIAS QQ. FEUDALIUM CORONIDIS
vicem tenens.

I.

Dubia sed utilissima est questionis, An primogenitus

his filius ante adeptam à patre dignitatem Regalem
natus secundogenito post adeptam illam dignitatem
nato in successione regni sit præferendus necne? Af-
firmamus.

Nam meritò ei succēsio debetur, quem natura felicitas
& privilegium etatis primum fecit. Tiraq. in tr. de jure
primogenitorum. q. 31. n. 19. Hotoman. qq. illustr. q. 2. Myn-
sing. cent. 3. obs. 23. Guil. Ranchin. in d. tr. de suc. ab int. §.
10. n. 8. 9. & 10. diuersas opiniones circa h. quest. recenser.
Diss. Bald. in l. Imperialis. C. de nupt. Zaf. p. 8. Epis. F. n. 66.
& seq. Baro Schenck. 1. F. 14. n. fi. Alciat. in l. bona fides. n.
8. ff. depositi. Cujac. in l. doctiti. C. de decur. lib. 10.

II.

Non minùs intricata est questio, an nepos ex filio
primogenito, patruo in successione regni velut pri-
mogenitus sit præferendus? Pro affirmativa disputare
placet.

Tiraq. in tr. de l. primogenitorum. q. 40. n. 12. Mynsing.
cent. 3. obs. 23. Baro Scheick d. ti. 14. lib. 1. F. n. 14. per. l. ul. C.
de impub. & aliis substit. ubi pater & filius censemur una
persona. arg. l. sciendum. 4. §. legaris ff. delegacion. arg. l. §
quis filiam C. de inoffie. testam. Ideo nepos cum in patris
sui demortui locum succedit, & eodem quo pater utitur
jure. l. 17. ff. de R. I. primogenitus est, & pro primogeni-
to meritò habetur. Dignitas enim maximè verò Regalis
semel uni stirpi acquista, quamdui in ea masculus super-
est, tamdui ad alteram non transfertur. lib. 1. F. tit. 1. &
tit. 14. §. 1. & tit. 19. §. ff quis. & lib. 2. F. tit. 11. §. 2. Nepos
igitur patruo præferitur. Accedit jus Divinum & Cano-
nicum, quod permetit primogenito, ut etiam viven-
te adhuc patre jus primogeniture vendere & cedere pos-
sit. Gen. 15. & 27. 6. quam periculosem. 7. q. 1. & c. ult.

e. ult. §. item opponitur. 22. q. 1. Dis. Bart. in auth post fratres. C. de legit. hered. Cyn. in l. si viva C. de bon matern. Iohan. Fab. in §. ceterum. Inst. de leg. agn. succēs. Alex. cons. 54. vol. 3. Cujac. in c. un. de succēs fratr lib. 2. F. c. 11. Hotom. illustr. qq. q. 3. Ceterum de h. q. vid. Bart. Cassaneus. in s. p. Catalogi gloria mundi. q. 42.

III.

Controvertitur apud DD. Feudisticos & hæc non
levis momenti quæstio: an fœmina per masculum se-
mel exclusa perpetuò pro exclusa habeatur? Commu-
nem hoc loco negligentes negativæ subscribimus.

per text. in c. un. § filia. de success. Feudi. lib. 1. F. tit. 8. c.
un. 2. F. 17. & c. un. 2. F. 18. Andr. de Isernia & Martin.
Laudens. in c. vn §. quintiaus. Episc. vel Abbat. 1. F. 6.
Sonsbec. p. 9. 131. & seqq. Iul. Clar. recept. sent. lib. 4. §.
Feudum. q. 80. alteram, communem scilicet opinionem si-
bi semper duram usam fuisse ait. Mynsing. cent. 5 obs. 74.
hanc sententiam equiorem & veriorem sc̄ certò credere
affirmat. Idem dicit VVesenb. de F. c. 6. n. 23. ideoq; eā in co-
sulendo & judicando sequendā putat. Hanc itē aliquoties
non attentā comuni opinione in judicando secutū esse te-
statur. Io. Fichardin addit. ad Villalob. lit. F. n. 29. vers. ex
recentioribus & cons. 6. n. 6. & cons. 14. n. 4. vol. 1.

FINIS.

380/44/56040(6)

X13<4456040600011

卷之三

